

21 565**Aanvulling van het Wetboek van Strafrecht en het Wetboek van Strafvordering met voorzieningen ten behoeve van de bestrijding van heling****MEMORIE VAN ANTWOORD**

Ontvangen 4 juni 1991

Met genoegen stel ik vast dat de leden van de VVD-fractie met belangstelling van het wetsvoorstel hebben kennis genomen en dat zij zich met de hoofdlijnen ervan konden verenigen. Uit het feit dat de leden van de andere fracties in het wetsvoorstel geen aanleiding zagen tot het stellen van vragen of het plaatsen van opmerkingen, leid ik af dat ook zij zich met het wetsvoorstel konden verenigen.

De leden van de VVD-fractie juichten het voorstel toe het in de praktijk reeds lang gehanteerde begrip schuldheling nu ook als officiële kwalificatie in artikel 417bis Sr op te nemen. Het was hun echter niet duidelijk waarom niet tevens in artikel 417 het evenzeer gangbare woord gewoonteheling als kwalificatie is opgenomen. Zij betreurden voorts dat deze voor de praktijk niet onbelangrijke vereenvoudiging niet is doorgetrokken naar het tweede lid van de voorgestelde artikelen 416 en 417bis.

Ik merk op dat de vermelding van opzet- en schuldheling in het eerste lid van de artikelen 416 en 417bis slechts ertoe strekt aan te geven om welk misdrijf het gaat. Deze etikettering komt ook voor in onder andere de artikelen 289 (moord), 310 (diefstal) en 381 (zeeroof). Het is echter niet zo, zoals deze leden aannemen, dat in de tenlastelegging en in de bewezenverklaring met de vermelding van dit etiket kan worden volstaan. Deze wijze van omschrijving van het delict strekt er dan ook niet toe in dit opzicht vereenvoudigingen aan te brengen. Gelet hierop is er geen reden artikel 417 en het tweede lid van de voorgestelde artikelen 416 en 417bis op vergelijkbare wijze te redigeren. Daarbij komt dat in artikel 417 reeds verwezen wordt naar gewoonteheling.

Ten slotte merk ik in antwoord op de vraag van deze leden waarom de reikwijdte van gewoonteheling niet is uitgebreid tot het voordeel trekken uit de opbrengst van een door misdrijf verkregen voorwerp, op dat blijkens de rapporten die aan dit wetsvoorstel ten grondslag liggen, hieraan in de praktijk geen behoefte bestaat. Aangenomen mag worden dat zij die een gewoonte maken van het opzettelijk voordeel trekken uit de opbrengst van een door misdrijf verkregen voorwerp, zonder

problemen wegens gewoonteheling worden vervolgd. Het tweede lid van de artikelen 416 en 417bis strekt er ten slotte slechts toe duidelijk te maken dat ook het opzettelijk cq door schuld delen in de opbrengst van door misdrijf verkregen voorwerpen heling oplevert.

De Minister van Justitie,
E. M. H. Hirsch Ballin